

“மிகவும் சிறியவராகிய என் சகோதரரான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச் செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்கள்.” மத்தேயு 25:40

இந்த பாடத்திற்கான ஆரம்ப வசனம் இயேசு பேசின அனைத்து பிரசங்கங்களுக்கான திறவுகோலை நமக்கு அளிக்கிறது. அவருடைய ஒரு செய்தி தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பற்றிய நற்செய்தியாகும். இது இன்னும் நற்செய்தியாகவே இருக்கிறது. கர்த்தருடைய ஜனங்களில் யாராவது, தேவனுடைய ராஜ்யமே சபைக்கான நம்பிக்கை மற்றும் உலகத்திற்கான நம்பிக்கையின் மையமாகவும் சாரமாகவும் இருப்பதை இன்னும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் அவர் இன்னும் பயனுள்ள வகையில் வேதாகமத்தை வாசித்து நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை என்பதே அர்த்தமாகும். யூதர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு தயாரற்ற நிலையில் இருந்து, அவர்கள் அந்த ராஜ்யத்தில் மேசியாவின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கக்கூடிய தகுதியிலிருந்து ஒரு தேசமாக புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஆனால் அனைவரும் புறக்கணிக்கப்படவில்லை. ஆகையால் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அனைவரும் தேவனுடைய புத்திரராகும்படி சுதந்திரம் கொடுத்தார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். இதை அவர்கள் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் முதலில் வந்த பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் மற்றும் ஜெனிப்பித்தலின் மூலம் அடைந்தார்கள்.

உண்மையிலேயே இது நற்செய்தியே

அந்த தேவனுடைய புத்திரர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பார்களானால் அவர்கள் சீக்கிரத்தில் இயேசுவின் இந்த பரலோக ராஜ்யத்தில் தேவனுடைய சுதந்திரராகவும் அவர்களது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்திரராகவும் இருப்பார்கள். இவர்களுக்கான கனமும் ஆசீர்வாதமும் பெரிதாக இருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் ஆண்டவரை போல இருந்து, அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரை தரிசித்து அவருடைய மகிமையில் பங்கு பெறுவார்கள். இவைகள் மாத்திரமல்ல, அவர்கள் இந்த அன்பின் ஆவியை அபிவிருத்தி செய்தால், சாபத்தை நீக்கி, பாவம் மற்றும் மரண நிலைமைகளிலிருந்து மனுக்குலத்தை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கும் ஆண்டவரின் மாபெரும் வேலையில் சம்பந்தம் உடையவர்களாக ஆவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.

இந்த பாடத்தில் சொல்லப்பட்டது போல இது உண்மையிலேயே நற்செய்தி தான்! “இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்” என்று ஆண்டவரின் பிறப்பின் போது அறிவித்த அதே தேவதூதர்களால் இதே நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. இப்படியாக இது சபையாகிய தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களுக்கும் ஊழியக்காரிகளுக்கும் மட்டுமே நற்செய்தியாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் குருடரின் கண்கள் திறக்கப்பட்டு, செவிடரின் செவிகள் திறக்கப்படும் போது அது அனைவருக்கும் நற்செய்தியாக இருக்கும். அவர்கள் மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் மகிமையை காண்பார்கள்.

இயேசு இப்படியாக இராஜ்யத்தை அறிவிக்கும்போது, அவர் பணத்தை யாரிடமும் வருந்தி கேட்கவில்லை. பணம் வசூலித்தார் என்றோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலாவது பணத்தை சேகரித்தார் என்றோ நாம் கூறமுடியாது. கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் இதே போல பணத்தை யாரிடமும் கேட்கக்கூடாது என்பது அநேகரின் யோசனையாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக்கு உள்ளதையோ அல்லது மற்றவர்கள் தானாக விரும்பி கொடுப்பதையோ பயன்படுத்த வேண்டும். எனினும் இது ஒவ்வொருவரும் தனக்குள் முடிவெடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சொல்லுமாக்கப்பட்ட மகதலேனா மரியாளிடமிருந்து ஏழு பிசாசுகளை கர்த்தர் தூரத்தியிருந்தார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவோமானால், மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான விடுதிகளில் காணப்படும் அநேகரின் நிலையில் இந்த பாவப்பட்ட ஸ்திரீயும் இருந்தாள். இவளுக்கு பிரச்சனை உடல் உறுப்புகளில் இல்லை. ஆனால் இவளைப் பிடித்திருந்த ஏழு விழுந்துபோன தூதர்களின் தொல்லையே இவளுடைய பிரச்சனையாக இருந்தது. வேதாகமத்தின் செய்திகளை நம்புகிறவர்கள் விழுந்துபோன தூதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நம்ப வேண்டும். அதாவது இந்த ஆவியின் ஜீவிகளானது மனிதர்களை கட்டுப்படுத்துகிற அளவுக்கு மனுக்குலத்தின் மேல் தீமையான செல்வாக்கு உடையதாக இருக்கின்றன என்பதையும், இவைகள் மனவறுதியினால் எதிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் நம்ப வேண்டும். மரியாளர் ஆஸ்திகள் உடைய ஸ்திரீ போல தெரிகிறாள். பிசாசுகளின் வல்லமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட மரியாளர், இயேசுவிடம் மிகவும் நன்றியுடன் இருந்து எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் தன்னால் முடிந்த மட்டும் அவருக்கு மேலான சேவை செய்தாள். மற்ற கனமுள்ள ஸ்திரீகளும் இயேசுவுக்கு உதவி செய்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“முன்பு நான் போய் என் தகப்பனை அடக்கம் பண்ணட்டும்”

இயேசு மிகுந்த வரங்களை உடையவராக இருக்கிறார் என்றும் அவருடைய வாழ்க்கையில் தேவைகள் எல்லாம் சந்திக்கப்படுகின்றன என்றும் ஆகையால் அவர் ஐசுவரியமுள்ளவராக இருப்பார் என்றும் எண்ணி சிலர் அவரிடத்தில் இழுக்கப்பட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவன் கர்த்தரிடம் கூறினதாவது: “ஆண்டவரே, நீர் எங்கே போனாலும் உம்மைப் பின் பற்றி வருவேன்.” ஆனால் இயேசுவை வரவேற்பதற்கு அநேக வீடுகள் இருந்தாலும் தமக்கென்று சொந்த வீடும் ஆஸ்தி எதுவும் இல்லை என்று இயேசு தெரிவித்த போது இவனுடைய ஆவல் வெளிப்படையாக தணிந்து போனது. நரிகளுக்கு குழிகளும் பறவைகளுக்கு கூடுகளும் உண்டு. ஆனால் மனுஷகுமரனுக்கோ தலை சாய்க்க இடமில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையின் கீழ் இருக்கிற ஒரு தலைவரை பின்பற்றுவதற்கு மிகவும் உண்மையுள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் ஈர்க்கப்பட மாட்டார்கள். ஐசுவரியம் அநேகரைக் கவர்கிறது. தரித்திரமோ சிலரை மட்டுமே கவர்கிறது.

இன்னொருவன் இயேசுவினிடத்தில் வந்து கூறியதாவது: “ஆண்டவரே, உம்முடைய சீஷர்களில் ஒருவனாக என்னை எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் எனக்கு ஒரு தகப்பன் இருக்கிறார். அவர் மரிக்கும் வரை நான் அவரோடு இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.” அதற்கு இயேசு கூறிய பதில் பரம பிதாவுக்கு செய்யும் ஊழியமே முக்கியமானது என்று காண்பித்தது. அவர் அவனிடம் கூறியதாவது: “மரித்தோர் தங்கள் மரித்தோரை அடக்கம் பண்ணட்டும். நீ போய் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் குறித்து பிரசங்கம் பண்ணு.”

இது விழிப்பதற்கான நேரம்ல்லையா?

தெய்வீக கண்ணோட்டத்தின்படி முழு உலகமும் ஏற்கனவே மரித்ததாக காணப்படுகிறது. ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட மரண தண்டனையானது அவரது அனைத்து பிள்ளைகளையும் உள்ளடக்கியது. ஜீவனை கொடுப்பவராகிய இயேசுவின் தற்காலத்தில்

தொடர்புக்குள் வந்தவர்களையே ஜீவனை பெற்றிருக்கிறவர்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் அங்கீகரிக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்கள் மற்றவர்களிடமிருந்து வாழ்க்கையை வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆண்டவர் அறிவிக்கிறார். பூமிக்குரிய காரியங்களை கவனிப்பதற்கு உலகத்தில் அநேகர் இருக்கிறார்கள். ராஜ்யத்தை அறிவித்தல் மற்றும் ராஜ்ய வகுப்பாரை கூட்டிச் சேர்த்தல் போன்ற முக்கியமான மாபெரும் வேலையை சிலரே செய்ய முடியும்.

இதுதான் உலகத்திலேயே மிக முக்கியமான வேலை. ஏனெனில் அது தேவனுடைய வேலை. இந்த வேலையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் தேவனுக்கு உடன் வேலையாட்களாக இருக்கின்றனர். இந்த போதித்தலுக்கும் இந்த பலிக்கும் மிகவும் பாத்திரமானது தேவனுடைய இராஜ்யமாக இருந்தது என்பதை நாம் மறுபடியும் கவனிப்போமாக. அந்தோ பரிதாபம்! இந்தப் பிரசங்கங்கள் பிற்காலத்தில் இந்த திசையில் மிகவும் குறைவாக இருப்பது எவ்வளவு விநோதமாக இருக்கிறது! வேறு வார்த்தையில் சொல்வோமானால், இயேசுவும் அவரது சீஷர்களும் கொடுத்த சிவசேஷ செய்தியானது தொலைந்து போய் விட்டது, மறக்கப்பட்டு விட்டது, புறக்கணிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆண்டவரும் அவரால் நியமிக்கப்பட்டவர்களும் முதலாம் வருகையில் பிரசங்கித்த அதே செய்தியை பிரசங்கிக்கும் மாபெரும் சிலாக்கியத்திற்கு வேத மாணவர்கள் அனைவரும் விழிப்பதற்கான நேரம் இது அல்லவா!

கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள்

வேறொருவன் இயேசுவிடம் வந்து கூறியதாவது: “ஆண்டவரே, உம்மைப் பின்பற்றுவேன், ஆனாலும் முன்பு நான் போய் வீட்டிலிருக்கிறவர்களிடத்தில் அனுப்புவித்துக் கொண்டு வரும்படி எனக்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும். அதன் பிறகு உம்மோடு நான் ஊழியத்தில் இருப்பேன்.” இயேசுவுக்கு ஏற்புடையதாக இராததால் அவர் பதிலாக கூறியதாவது: “கலப்பையின் மேல் தன் கையை வைத்துப் பின்னிட்டு பார்க்கிற எவனும் தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கு தகுதியுள்ளவன் அல்ல.” பிறகு இந்த வார்த்தைகளின்படி கர்த்தரின் அர்ப்பணம் செய்திருக்கிற தற்கால ஜனங்களில் யார் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்?

நாம் யாரையும் நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. நம்மை நாமே நியாயந்தீர்க்க வேண்டும். எனினும் ஒரு பொதுவான வழியில், அநேகர் பின்னால் திரும்பி பார்த்து, வாழ்க்கையின் வசதிக்கு விசேஷ ஏற்பாடுகளை செய்வது மாத்திரமல்ல, அதோடு கூட உலகத்தின் சந்தோஷங்கள், சொகுசுகள், அற்பமானவைகள் ஆகியவற்றிற்குள் வீழ்ச்சியடைந்து தேடக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. கதவருகே, அருகாமையில் இருப்பதாக நாம் நம்புகிற அந்த மகிமையான மேசியாவின் ராஜ்யத்தில் அவருடன் ஒரு இடத்தில் இருக்க, ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக நம்மில் எவ்வளவு பேரை கர்த்தர் கருத்தில் கொள்ளுவார்? ஒரு கொள்கை அதில் இருப்பதாக தெரிகிறது. ராஜ்யத்தில் ஆசீர்வாதங்களை விரும்பி, மற்றவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவதில் விருப்பங்கொண்டு ராஜ்யத்தின் அக்கறையில் மூழ்காமல் இருப்பவர்கள், மனுக்குலத்திற்கு செய்யப்பட வேண்டும் என்று கர்த்தர் வடிவமைத்துள்ள வேலையை நிறைவேற்றுவதற்காக உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றத்திற்கு பாத்திரமாக இருக்க மாட்டார்கள்.

மார்த்தாள் மற்றும் மரியாளின் சம்பவத்துடன் பாடம் முடிவடைகிறது. இருவரும் இரட்சகரை நேசித்தார்கள், ஆனால் தங்களது அன்பை வித்தியாசமாக வெளிப்படுத்தினார்கள். அவருக்கு உணவளிக்க மார்த்தாள் கொண்டிருந்த அக்கறையை அங்கீகரிக்காமலில்லை. ஆனால் அவர் மரியாளின் ஆவியை பாராட்டினார். அது ஜீவனுக்கான அருமையான வார்த்தைகளை கேட்கும்படி அவளை அவருடைய பாதத்தண்டைக்கு ஈர்த்தது. அவள் சிறந்த பங்கை தெரிந்து கொண்டாள் என்று இயேசு கூறினார். ஆகையால் நாம் அவருடைய வார்த்தைகளுக்கு ஆர்வத்துடன் கவனம் செலுத்துவதிலும், அவருடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்ட வழி நடத்தப்படுவதிலும் அவர் விசேஷமாக சந்தோஷப்படுகிறார் என்பதை நாம் அவருக்கு ஊழியம் செய்யும் போது நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய பாடமானது, கர்த்தரின் ஊழியத்தின் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் செய்யும் விசேஷித்த ஊழியங்களைப் பற்றியதாகும். பிரியமான ஊழியமானது பிரியமான துதியைப் போல கர்த்தரிடத்தில் கொண்டிருக்கும் அன்பின் பலனாக வரவேண்டும். அவரை அதிகமாக நேசிக்கிறவன் அதிகமாக ஊழியம் செய்வான். இந்த வகையான ஊழியத்தை சம்பளங்களால் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது, துன்புறுத்தல்கள் அதை தடை பண்ணவும் முடியாது.

கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு தனிப்பட்ட விதத்தில் ஊழியம் பண்ண சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள் உண்மையிலேயே பெரிய சிலாக்கியம் பெற்றவர்கள் ஆவர். கர்த்தரினால் தம்முடைய சகோதரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்களுக்கு செய்யப்படும் ஊழியங்கள் உண்மையில் கர்த்தருக்கு செய்ததாகவே இருக்கிறது என்று நமது ஆதார வசனத்தில் பொதுவான கொள்கையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நிச்சயப்படுத்துகிறோம். இந்த கருத்து எவ்வளவு விலையேறப் பெற்றது, எவ்வளவு மதிப்புமிக்கது! கர்த்தருடைய வார்த்தையை உண்மையாக நம்புகிறவர்கள் அனைவரும் தங்கள் சகோதரருக்கு செய்யும் ஊழியங்களில் வைராக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது! அப்போஸ்தலர் கூறுவது போல, கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்தது போல, நாமும் நமது சகோதரர்களுக்காக ஜீவனை கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்க வேண்டும்.